



**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лісовець Олени Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини одинадцятої статті 8 Закону України „Про публічні закупівлі“

Київ

Справа № 3-27/2026(59/26)

12 березня 2026 року

№ 67-3(II)/2026

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Городовенко Віктор Валентинович – головуючий,
Первомайський Олег Олексійович,
Різник Сергій Васильович – доповідач,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лісовець Олени Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини одинадцятої статті 8 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89).

Заслухавши суддю-доповідача Різника С.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Лісовець О.П. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/59 від 2 лютого 2026 року) визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), перше речення

частини одинадцятої статті 8 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII (далі – Закон), яким встановлено таке: „якщо замовник не усунув визначене у висновку порушення, що призвело до невиконання ним вимог, передбачених цим Законом, а також висновок не оскаржено до суду, орган державного фінансового контролю після закінчення строку на оскарження до суду, визначеного у частині десятій цієї статті, за результатами моніторингу вчиняє дії щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері публічних закупівель“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу, обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності першого речення частини одинадцятої статті 8 Закону, посилається на окремі приписи Конституції України, Закону, Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення, ухвалені в його справі.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

2.1. Лісовець О.П. працює в Опорному закладі „Рокитнівський ліцей № 3“ Рокитнівської селищної ради (далі – ОЗ „Рокитнівський ліцей № 3“). Керівник навчального закладу наказом поклав на неї обов’язки уповноваженої особи щодо проведення публічних закупівель.

Головний державний аудитор відділу контролю у сфері закупівель Управління Західного офісу Державної аудиторської служби України в Рівненській області 25 листопада 2024 року здійснив моніторинг процедур закупівель, проведених замовником – ОЗ „Рокитнівський ліцей № 3“.

Згідно з висновками про результат моніторингу закупівлі 21 березня 2025 року складено протоколи про адміністративні правопорушення щодо Лісовець О.П.

2.2. Рокитнівський районний суд Рівненської області постановою від 20 травня 2025 року з урахуванням описки, виправленої постановою від 28 травня 2025 року, визнав Лісовець О.П. винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 164¹⁴ Кодексу, та наклав адміністративне стягнення у виді штрафу.

Рівненський апеляційний суд постановою від 5 листопада 2025 року залишив апеляційну скаргу Лісовець О.П. без задоволення, постанову Рокитнівського районного суду Рівненської області від 20 травня 2025 року – без змін. Постанова набрала законної сили негайно після її винесення, є остаточною і оскарженню не підлягає.

2.3. Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що „замовник закупівлі після виконання вимог органу державного фінансового контролю (які вказані у висновку моніторингу) повинен мати право на отримання відповіді від органу державного фінансового контролю про врахування, чи не врахування виконання вимог, які визначені у висновку моніторингу“. Лісовець О.П. твердить, що Законом „не встановлено обов'язок та строк органу державного фінансового контролю повідомити замовника про врахування чи не врахування виконання вимог, які вказані у висновку моніторингу, то відсутність цього обов'язку та строку позбавляє замовника закупівлі своєчасно використати своє право на звернення до суду щодо оскарження висновку моніторингу. Наведена правова невизначеність обмежує право замовника двох закупівель <...> оскаржити в суді два висновки моніторингу“; „наведене неоднозначне визначення та застосовування першого речення частини 11 статті 8 Закону обумовлює висновок про правову (юридичну) невизначеність“.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.2. Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, проаналізувавши зміст та вимоги конституційної скарги, дійшла висновку, що Лісовець О.П. не обґрунтувала тверджень щодо неконституційності першого речення частини одинадцятої статті 8 Закону, натомість зачитувала приписи Конституції України, оскаржувані приписи Закону без наведення аргументації їх невідповідності Конституції України, висловила незгоду з нормативним регулюванням процедур проведення та моніторингу закупівель, а також із ухваленими судовими рішеннями у її справі.

3.3. Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи наведене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лісовець Олени Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини одинадцятої статті 8 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**